

**URZĄD
OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DELEGATURA W KATOWICACH**

40-024 Katowice, ul. Powstańców 41a
Tel./Fax (0-32) 256-46-96, Tel/Fax (0-32) 255-26-47, Tel. /Fax (0-32) 255-44-04
E-mail: katowice@uokik.gov.pl

Katowice, dn.15.03.2000r.

RKT-565/02/99/K/MK

DECYZJA nr RKT-9/2000

Na podstawie art.149 § 3 k.p.a odmawia się uwzględnienia żądania pana Lecha K. pełnomocnika pana Marka K. właściciela „Firmy K.” w Będzinie, wznowienia postępowania o sygn. RKT-565/02/99/K/MK, dotyczącego nałożenia na Marka K. właściciela „Firmy K.” w Będzinie na podstawie art.16 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. Nr 52 poz.547), kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu.

Uzasadnienie

W dniu 26.05.1999r. Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Katowicach (zwana dalej Urzędem) decyzją nr RKT-33/99 nałożyła na podstawie art.104 k.p.a i art.16 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. Nr 52 poz.547), na pana Marka K. właściciela „Firmy K.” w Będzinie karę pieniężną w wysokości 8.708zł. Kara ta została nałożona w związku z nieudzieleniem przez Marka K. informacji na żądanie Urzędu, o które to występowała tutejsza Delegatura w związku ze wszczętym w dniu 09.02.1999r. postępowaniem administracyjnym na wniosek Ryszarda Ł. współwłaściciela Firmy B.R. Ł., Zakład Usług Pogrzebowych s.c. w Będzinie, w sprawie nakazania zaniechania przez M.K. praktyk monopolistycznych polegających na pobieraniu opłat z tytułu przechowywania zwłok osób zmarłych w szpitalu, przygotowania zwłok do pochówku i udostępniania

pomieszczeń innej firmie pogrzebowej co mogło stanowić zdaniem wnioskodawcy naruszenie art.5 ust.1 pkt 6 oraz art.7 ust.1 pkt 3 w/w ustawy.

Przy nałożeniu w/w kary pieniężnej Urząd stanął na stanowisku, iż Pan Marek K. uchyla się od złożenia informacji na żądanie Urzędu poczynawszy od daty przesłania przez Urząd do stron postępowania zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Pismo z dnia 09.02.1999r. zawiadamiające o wszczęciu postępowania administracyjnego zostało odebrane przez Pana M.K. w dniu 11.02.1999r. Jednakże pomimo upływu wyznaczonego terminu Delegatura nie otrzymała ustosunkowania się M.K. do zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Dlatego też pismem z dnia 23.02.1999r. Delegatura monitowała udzielenie odpowiedzi M.K. na pismo z dnia 09.02.1999r. (pismo to zostało zwrócone nadawcy w dniu 18.03.1999r. z adnotacją iż pomimo awizowania przesyłki nie została ona w urzędzie pocztowym odebrana). Natomiast w dniu 05.03.1999r. tutejsza Delegatura otrzymała pismo od Marka K., w którym informuje, iż od dnia 08.01.1999r. przebywał na zwolnieniu lekarskim i stan jego zdrowia nie pozwala na prowadzenie korespondencji i udzielanie jakichkolwiek wyjaśnień Urzędowi. W dniu 10.03.1999r. oraz w dniu 22.03.1999r. Urząd przesłał do pana Marka K. kolejne pisma monitujące odpowiedź na pismo Urzędu z dnia 09.02.1999r. W pismach wezwał ponadto do przesłania dokumentu dowodzącego przebywania przez M.K. na zwolnieniu lekarskim oraz poinformował o możliwości ustanowienia w postępowaniu pełnomocnika do udzielenia niezbędnych informacji. Z racji nie odebrania przez M.K. obu pism Urząd pocztowy dokonał ich zwrotu w dniu 02.04.1999r. oraz w dniu 15.04.1999r. Także pismo z dnia 09.04.1999r. informujące o przedłużeniu trwania postępowania administracyjnego z powodu nie odebrania przez M.K. jak i pracowników jego firmy, zostało zwrócone Urzędowi.

W związku z brakiem odpowiedzi na liczne pisma Urzędu, w dniu 20.04.1999r. pracownicy tutejszej Delegatury Urzędu przeprowadzili w Firmie K. w Będzinie na ul.Modrzejowskiej 43, na podst.art.20 ustawy antymonopolowej kontrolę, celem zebrania niezbędnych informacji w prowadzonym postępowaniu, koniecznych do ustalenia podstawowych faktów.

Plan kontroli przewidywał m.in. przedstawienie przez Pana M.K., kserokopii lub odpisu cennika usług świadczonych w prosektorium oraz usług pogrzebowych, przedstawienia kserokopii lub odpisu z rachunków za przechowywanie zwłok w prosektorium w okresie 01.10.1998r.-31.12.1998r. oraz 01.01.1999r. – 31.03.1999r. Ponadto celem kontroli było ustalenie poprzez oświadczenie Marka K. lub osoby zatrudnionej w jego firmie, co oznacza pojęcie „udostępnianie pomieszczeń prosektorium w celu przygotowania zwłok” oraz czy w przypadku gdy jego zakład pogrzebowy, organizuje pogrzeb osoby zmarłej w szpitalu, rodzina zmarłego nie uiszcza opłaty za udostępnianie pomieszczeń prosektorium w celu przygotowania zwłok. Tak więc plan kontroli przewidywał zebranie informacji o charakterze podstawowym dla prowadzonej działalności, których mógł udzielić nie tylko Pan M. K. ale i każdy pracownik jego firmy.

Jak wynika z notatki służbowej sporządzonej po dokonanej kontroli w „Firmie K.”, pan M.K. pomimo choroby nie zawiesił działalności swojej firmy. Ponadto jak wynika z tej notatki, Pani E.K. będąca pracownikiem firmy, odmówiła udzielenia informacji na żądanie Urzędu, gdyż jej zdaniem jest osobą nie upoważnioną do ich udzielenia. Z protokołu podpisanego przez panią Elfrydę K. wynika, iż odpowiedź na pytania zawarte w protokole powinna być udzielona przez Marka K. do dnia 23.04.1999r. jeśli

jego stan zdrowia na to pozwoli. Pomimo upływu tego terminu do Urzędu nie wpłynęły żadne informacje od Pana M. K.

Dlatego też z uwagi na niemożność ustalenia przez Urząd faktów niezbędnych do zakończenia postępowania, w dniu 14.05.1999r. zostało do Pana Marka K. przesłane zawiadomienie o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na podstawie art.16 ust.2 pkt 1 w/w ustawy kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu.

W efekcie prowadzonego postępowania w dniu 26.05.1999r. Urząd nałożył na Marka K. na podst.art.104 k.p.a oraz art.16 ust.2 pkt 1 ustawy antymonopolowej karę pieniężną w wysokości 8.708 zł.

Nałożenie kary pieniężnej było spowodowane tym iż pan M.K. pomimo kilkakrotnego wzywania i monitowania przez Urząd, nie złożył stosownych informacji na żądania Urzędu.

W każdym z przesyłanych pism Pan Marek K. był informowany, iż w przypadku nieudzielenia informacji lub udzielenia informacji nierzetelnych może zostać nałożona na niego na podstawie art.16 ust.2 pkt 1 ustawy, kara pieniężna. Po przesłaniu przez Urząd zawiadomienia o wszczęciu postępowania, wszystkie pisma Urzędu zostały zwrócone przez pocztę nadawcy. W dniu 22.03.1999r. Urząd przesłał do firmy M.K. fax-em pismo, które następnie przesłano również pocztą. Wobec czego Pan M.K. był świadom, iż może ustanowić pełnomocnika w sprawie. Jednakże również to pismo Urzędu pozostało bez odpowiedzi.

Pan Marek K. nie ustanowił pomimo informacji Urzędu, w prowadzonym postępowaniu pełnomocnika do reprezentowania przed Urzędem, a także nie zawiesił też swojej działalności. Od dnia otrzymania zawiadomienia o wszczęciu postępowania tj. od dnia 11.02.1999r. nie odbierał pism, których nadawcą był Urząd.

Wskazane powyżej działania Pana Marka K. wskazują jednoznacznie iż osoba ta uchylała się od złożenia wyjaśnień w przedmiotowej sprawie przez Urzędem, przez co utrudniła Urzędowi dochodzenie prawdy obiektywnej niezbędnej do właściwego rozstrzygnięcia sprawy.

Powyższe zachowanie Pana Marka K., wyczerpało zgodnie z postanowieniami art.16 ust.2 pkt 1 w/w ustawy, przesłankę do nałożenia na niego kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu. Dlatego też decyzją nr RKT-33/99 z dnia 26.05.1999r. Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na pana Marka K. karę pieniężną w wysokości 8.708zł. płatną do budżetu państwa. Decyzja ta została przesłana Markowi K. za potwierdzeniem odbioru jednakże tak jak i wcześniejsza korespondencja nie została przez adresata odebrana w urzędzie pocztowym. Wobec czego zgodnie z art.44 k.p.a Urząd uznał przesyłkę za doręczoną w dniu upływu ostatniego dnia okresu, w którym adresat mógł odebrać przesyłkę w Urzędzie Pocztowym czyli w dniu 17.06.1999r. Zgodnie z art.10 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. Nr 52 poz.547), w terminie dwutygodniowym od dnia otrzymania w/w decyzji, pan Marek K. mógł złożyć odwołanie od tej decyzji czego jednakże w ustawowym terminie nie dokonał.

W toku prowadzonego postępowania administracyjnego dotyczącego stwierdzenia stosowania przez Marka K. praktyk monopolistycznych w dniu 22.11.1999r. wpłynęło pismo pełnomocnika M.K. zgłaszające jego udział w tym postępowaniu oraz informujące o podjęciu przez M.K. po zakończeniu choroby ponownie pracy. W dniu 25.11.1999r. do stron tego postępowania Urząd przesłał pismo informujące o zakończeniu postępowania dowodowego oraz o możliwości zapoznania się z materiałem dowodowym w sprawie. W dniu 13.12.1999r. do tutejszej Delegatury Urzędu wpłynęło pismo pełnomocnika M.K. z dnia 08.12.1999r. będące ustosunkowaniem się do materiału zebranego w sprawie, z którym strona zapoznała się 03.12.1999r.

W pkt. 2 tego pisma pełnomocnik strony złożył wniosek o cofnięcie, uchylenie decyzji nr RKT-33/99, nakładającej na M.K. karę pieniężną za nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu. Jak wynika z informacji uzyskanej w Urzędzie Skarbowym pan Marek K. został przez ten Urząd powiadomiony o zajęciu rachunków bankowych w dniu 02.12.1999r.

W treści tego pisma pełnomocnik stwierdził, iż nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu było spowodowane poważną chorobą M.K. wymagającą hospitalizacji i nie może być uważane przez Urząd jako uchylanie się od złożenia wyjaśnień przed Urzędem. Ponadto podniósł, iż w czasie kiedy jego stan psycho-fizyczny na to pozwalał M.K. udzielił w piśmie z dnia 08.02.1999r. wyjaśnień na pytania Urzędu. Natomiast pismem z dnia 18.02.1999r. poinformował Urząd, iż stan zdrowia nie pozwala mu na prowadzenie korespondencji z Urzędem, a wyjaśnienia złoży po zakończeniu choroby. Ponadto pełnomocnik wskazuje, iż stan zdrowia nie pozwala również na zlecenie prowadzenia sprawy pełnomocnikowi. Podjęcie przez M.K. pracy z równoczesnym kontynuowaniem leczenia powoduje, iż ustały przyczyny zastosowania tak wysokiej kary pieniężnej jaką nałożył Urząd. Jako dowód powyższego pełnomocnik M.K. dołączył kopie wpisów do ksiąteczki ubezpieczeniowej poświadczające, iż M.K. przebywał na zwolnieniu lekarskim.

W dniu 27 stycznia 2000r. do tutejszej Delegatury Urzędu pełnomocnik przesłał opłatę skarbową wraz z prośbą o zmianę w trybie art.132 k.p.a decyzji nr RKT-33/99 dotyczącej nałożenia na M.K. kary pieniężnej. Natomiast w dniu 09.02.2000r. Delegatura Urzędu przesłała do pełnomocnika M.K. pismo z prośbą o jednoznaczne określenie czy złożony wniosek dotyczy uchylenia, cofnięcia czy też zmiany decyzji nr RKT-33/99 oraz o wskazanie podstawy prawnej na podstawie, której wnosi on swoje żądanie.

W odpowiedzi na to pismo w dniu 21 lutego 2000r. Delegatura otrzymała od pełnomocnika pismo, w którym wskazał on, iż Urząd może skorzystać z zasady dewolutywności względnej statutowej w dyspozycji przepisu art.479²⁹ § 2 k.p.c. Przepis ten stanowi, iż jeżeli Prezes Urzędu uzna odwołanie za słuszne może nie przekazując akt sądowi uchylić lub zmienić zaskarżoną decyzję w całości lub części, o czym bezwzględnie powiadamia stronę, przesyłając jej nową decyzję, od której stronie służy odwołanie. Ponadto pełnomocnik wskazuje, iż powstanie nowych okoliczności w sprawie oraz konieczność zbadania wniosków zawartych w piśmie z dnia 08.12.1999r. uzasadnia wniosek pełnomocnika o zmianę decyzji w trybie art.479²⁹ § 2 k.p.c.

Ponadto w treści tego pisma pełnomocnik określił, iż wniosek dotyczący uchylenia, cofnięcia czy też zmiany decyzji w trybie 479²⁹ § 2 k.p.c dotyczy zarówno decyzji nr RKT-33/99 jak i odwołania od decyzji nr RKT-64/99 dotyczącej stwierdzenia stosowania przez Marka K. praktyk monopolistycznych.

Organ antymonopolowy ustalił i zważył co następuje:

Przepis art.16 ust.2 pkt 1 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. Nr 52 poz.547), jest jednym z instrumentów będących w dyspozycji Prezesa Urzędu dla realizacji jego ustawowych działań. Przepis ten ma za zadanie umożliwić uzyskanie danych i informacji na żądanie Prezesa Urzędu koniecznych na potrzeby toczącego się postępowania. Ma to za zadanie zapobiec uchylaniu się oraz odmowy przez przedsiębiorców udzielenia informacji koniecznych Urzędowi do prowadzonych postępowań. Z nieudzieleniem danych i informacji na żądanie Prezesa mamy do

czynienia, w rozumieniu art.16 ust.2 pkt 1 ustawy antymonopolowej, z upływem terminu wyznaczonego przedsiębiorcy na przedłożenie stosownych materiałów, chyba że strona wyjaśni i uzasadni powody nieudzielenia tych informacji.

Postępowanie o stwierdzenie stosowania przez Marka K. właściciela Firmy K. praktyk monopolistycznych było prowadzone przeciwko przedsiębiorcy Panu M.K. prowadzącemu działalność gospodarczą w formie „Firmy K.”. Stroną postępowania był więc przedsiębiorca a nie „zwykła” osoba fizyczna. Firma przedsiębiorcy przez cały czas prowadzenia postępowania administracyjnego prowadziła działalność gospodarczą, która powodowała pewne skutki na rynku zarówno dla konkurencji jak i konsumentów. Ustalając jakie skutki na rynku powoduje ta działalność Urząd musi się oprzeć o informacje pochodzące od obu stron postępowania oraz uczestników rynku, na którym działa podmiot przeciwko, któremu jest prowadzone postępowanie.

Pozostawanie przez właściciela firmy na zwolnieniu lekarskim nie może powodować zdaniem Urzędu utrudnienia w prowadzonym postępowaniu nie jest również usprawiedliwieniem nie złożenia wyjaśnień na żądanie Urzędu. Właściciel firmy jeśli nie zawiesza działalności tej firmy na czas swojej choroby, powinien w tym czasie zapewnić firmie normalne funkcjonowanie. Co oznacza, iż w takim wypadku przedsiębiorca powinien wskazać osobę lub osoby odpowiedzialne za sprawy firmy oraz reprezentujące go w kontaktach z klientami, kontrahentami oraz organami administracji. Czego jednakże M.K. nie dokonał pomimo tego, iż w ciągu całego okresu jego choroby firma funkcjonowała w normalnym trybie.

Przepisy ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. Nr 52 poz.547), przewidują iż od decyzji wydanych na podstawie przepisów tej ustawy (art.10) przysługuje stronom prawo wniesienia odwołania do Sądu Antymonopolowego w terminie dwutygodniowym od dnia otrzymania decyzji. Decyzja nr RKT-33/99 została zgodnie z przepisami k.p.a doręczona Markowi K., jak uzasadniono to wcześniej w dniu 17.06.1999r. Wobec czego w terminie dwutygodniowym od tej daty mógł on zgodnie z art.10 ustawy antymonopolowej wnieść odwołanie, które zostałyby rozpatrzone w trybie przepisów kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych. W przypadku, jeśli zaszyłyby odpowiednie ku temu przesłanki Urząd mógłby na podstawie art.479²⁹ § 2 k.p.c uchylić lub zmienić zaskarżoną decyzję w całości lub w części. Przepisy te mają jednakże zastosowanie tylko do decyzji, od której w terminie wniesiono odwołanie do Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Urzędu. Natomiast decyzja w której nałożono na Marka Kasperczyka karę pieniężną, stała się prawomocna po upływie dwóch tygodni od 17.06.1999r. czyli od dnia otrzymania tej decyzji przez M.K. Wobec czego niemożliwe jest zweryfikowanie tej decyzji w trybie wynikającym z art.479²⁹ k.p.c na co powołuje się w piśmie z dnia 17.02.2000r. pełnomocnik M.K., gdyż przepisy te odnoszą się tylko do decyzji od których wniesiono w terminie odwołanie do Sądu Antymonopolowego. Natomiast wniosek pełnomocnika M.K. zweryfikowania decyzji RKT-33/99 dotyczy decyzji prawomocnej.

Poza tym również niemożliwa jest weryfikacja decyzji Urzędu w trybie przepisów k.p.a. a w szczególności art.132 k.p.a. na który powołuje się pełnomocnik w piśmie z dnia 25.01.2000r. Zgodnie z art.10 ust.2 ustawy z dnia 24 lutego 1990r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz.U. z 1999r. Nr 52 poz.547), postępowanie w sprawach odwołań od decyzji

Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów toczy się według przepisów kodeksu postępowania cywilnego o postępowaniu w sprawach gospodarczych. Tak więc do rozpatrzenia odwołań od decyzji prezesa Urzędu, wniesionych w terminie wynikającym z art.10 ust.1 ustawy antymonopolowej mają zastosowanie przepisy k.p.c a nie k.p.a.

W rozpatrywanym przypadku żądanie zawarte w piśmie z dnia 08.12.1999r. (cofnięcia, uchylenia decyzji) oraz z dnia 25.01.2000r. (zamiany tej decyzji na podstawie art.132 k.p.a) i wniosku o jej zweryfikowanie z dnia 17.02.2000r. w trybie art.479²⁹ k.p.c. , dotyczy decyzji prawomocnej, która może zostać wzruszona tylko w trybie przepisów dotyczących wznowienia postępowania.

Pomimo tego, iż pełnomocnik Marka K. nie potrafił w sposób właściwy wskazać podstawy prawnej żądania zmiany decyzji nr RKT-33/99, Urząd postanowił w sposób merytoryczny odnieść się do jego żądania.

Art.145 § 1 k.p.a określa, iż w sprawie zakończonej decyzją ostateczną wznawia się postępowanie, jeśli zajdą przesłanki o jakich mowa w pkt.1-8 tego przepisu.

Rozpoznając wniosek pełnomocnika strony, Urząd w świetle art.145 § 1 pkt.1-8 nie dopatrywał się podstaw do wznowienia postępowania o nałożenie na M. Kasperczyka kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu, a tym samym do uchylenia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji. Również i pełnomocnik M.K.a nie wskazał w korespondencji przesyłanej do Urzędu przesłanek o jakich mowa w art.145 § 1 pkt.1-8, które uzasadniałyby wznowienie tego postępowania.

Ponadto Urząd pragnie podkreślić, iż od dnia 05.03.1999r. czyli od dnia otrzymania listu od M.K. wiedział o tym, iż przebywa on na zwolnieniu lekarskim. Podstawą do nałożenia decyzją nr RKT-33/99 kary pieniężnej, było nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu. Pan Marek K. jak wskazano to powyżej oraz w uzasadnieniu decyzji z dnia 26.05.1999r. na czas choroby, nie zawiesił prowadzenia działalności gospodarczej i powinien tym samym zapewnić normalne funkcjonowanie swojej firmy, czego jednakże nie uczynił pomimo tego, iż jego firma prowadziła przez cały czas normalną działalność co wykazała kontrola przeprowadzona przez pracowników Urzędu. Takie zachowanie Marka K. zadecydowało o nałożeniu na tego przedsiębiorcę kary pieniężnej za nieudzielenie informacji na żądanie Urzędu.

Nowe okoliczności, na które powołuje się pełnomocnik przedsiębiorcy w piśmie z dnia 17.02.2000r. nie miałyby i tak wpływu na fakt oraz na wymiar kary pieniężnej nałożonej przez Urząd. Jako podstawę do wznowienia postępowania z art.145 § 1 pkt 5 k.p.a należy rozumieć nową okoliczność istotną dla sprawy, której ujawnienie skutkowałoby zapadnięciem decyzji co do swej istoty odmiennej od rozstrzygnięcia dotychczasowego. Ponadto „Przy wznowieniu postępowania w okolicznościach wskazanych w art.145 § 1 pkt.5 k.p.a nie jest istotne, czy ujawnione nowe okoliczności nie były znane organowi prowadzącemu postępowanie pierwotnie w wyniku zaniedbań czy z innych powodów (wyrok NSA z dnia 27.01.1984r. S.A./Wr 649/83, ONSA 1984, z.1, poz.7)”. Tak więc wpływ na wznowienie na podstawie art.145 § 1 pkt.5 k.p.a mogłyby mieć tylko nowe okoliczności, które byłyby istotne dla ewentualnej weryfikacji decyzji. W świetle jednakże tego co przedstawił Urząd wcześniej nowe okoliczności ujawnione przez pełnomocnika M.K. nie byłyby istotne dla faktu zmiany decyzji RKT-33/99 i po ewentualnym nawet wznowieniu

postępowania zapadłaby decyzja odpowiadająca w swojej istocie decyzji dotychczasowej.

W związku z powyższym Urząd nie dopatrył się przesłanek do wznowienia postępowania, stąd należało orzec jak w sentencji decyzji.

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego za pośrednictwem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatura w Katowicach, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia.

WICEDYREKTOR DELEGATURY

Janina Nabiałek